
neelsbeleid voerde, liet tot ieders verbazing de Jongerenkerk met rust. Wellicht was de stille steun van de overigens ook conservatieve bisschoppelijk vicaris, die een klasgenoot was van kapelaan Brueren, hier debet aan.

In de jaren zeventig begon het aantal bezoekers terug te lopen. De jongeren, inmiddels zelf ouders, kwamen eerst met hun kinderen, en daarna alleen. De Jongerenkerk Venlo bestaat nog steeds.¹⁸ Anno 2015 heeft de Jongerenkerk enkele honderden sympathisanten. Het profiel is steeds dat geweest van een gematigd progressieve gemeenschap, die zich vooral richt op een aansprekende zondagse liturgieviering met een rooms-katholiek karakter. Zij is, met uitzondering van de liturgische vormgeving, steeds binnen de kaders van de kerk gebleven.

Studentenparochie Utrecht

De Utrechtse Studenten Parochie werd opgericht tijdens de Tweede Wereldoorlog. De universiteit was gesloten, en de studenten werden opgeroepen voor de *Arbeitseinsatz* of doken onder. Om contact met hen te houden werd de studentenparochie opgericht, immers, de Duitsers hielden hun handen af van kerkelijke instellingen.¹⁹ De Utrechtse studentenparochie volgde na de oorlog globaal de tendensen in kerk en samenleving, en dus ook het kerkelijk optimisme dat in de loop van de jaren zestig was ontstaan. Zo kon het gebeuren dat in 1968 studentenpastor J. Gooskens aankondigde te gaan trouwen. De parochieraad en de drie andere katholieke pastores zagen geen bezwaar om hem ook daarna gewoon in de vieringen te laten voorgaan. Zo niet de verantwoordelijk bisschop, kardinaal B. Alfrink. Deze kwam in de eerstvolgende zondagsviering persoonlijk uitleggen dat dit verboden was en voorlopig ook niet zou gebeuren. De studentenparochie legde zich hier bij neer. Maar een jaar later ontstond er wederom een conflict. De studentenparochie kondigde aan dat tijdens de zes vastenzondagen de protestantse studentenpastores voor zouden gaan in de zondagse eucharistieviering. Ondanks een 'lang en vermoeiend' gesprek met kardinaal Alfrink, die het de parochie formeel verbood, ging de eerste viering toch door. De drie katholieke studentenpastores werden daarop gesuspendeerd. Dit leidde tot felle discussies in de parochie en de instelling van een commissie van goede diensten. Gekozen werd voor een oplossing waarbij voortaan om en om een eucharistieviering en een avondmaalsviering werden gehouden met gebruik van vrijwel identieke teksten. Na een maand werd de suspensie opgeheven. Tot nieuwe conflicten kwam het daarna niet meer, met name omdat het zwaartepunt van het studentenpastoraat verschoof van de zondagse liturgie naar gespreksgroepen, persoonlijke begeleiding en oosters georiënteerde spiritualiteit. In

¹⁸ www.jkvenlo.nl

¹⁹ Voor de geschiedenis van het studentenpastoraat in Nederland zie: Lodewijk Winkeler, 'Glasses Water over Petting Couples. Roman-Catholic pastoral care for students in the Netherlands (1900-1980)' (te verschijnen).